

Fra alle sider i udvalget har man ønsket at medvirke til en lovgivning, der viser tilbørlig hensyntagen til og imødekommethed overfor de forskellige interesser i sagen, og der er i udvalget enighed om, at lovforslaget åbner mulighed for at nå til en løsning i mange tilfælde, hvor præstegårdsjorden hidtil har ligget som en hindring både for en god jordfordeling og for erhvervelse af tillægsjord til indeklemt husmandsbrug.“

Et flertal (S og RV) indstillede lovforslaget til vedtagelse med nogle mindre ændringer, af hvilke en enkelt er omtalt foran; de øvrige var af rent redaktionel karakter.

Venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer stillede i fællesskab et ændringsforslag, hvorefter sidste punktum i § 9 skulle affattes således:

„Kan overenskomst fortsat ikke opnås, træffer kirkeministeriet derefter endelig bestemmelse om jordens overdragelse; og den værdi, der derefter skal danne grundlaget for den årlige afgift til præsteembedet, fastsættes derefter af uvildige af retten udmeldte mænd svarende til den værdi, som en forstandig køber måtte antages at ville give for jorden.“

Efter at kirkeministerens ændringsforslag ved 2. behandling var vedtaget uden afstemning og mindretallets forkastet med 37 stemmer mod 29, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling i den ændrede skikkelse med 35 stemmer mod 13 (K.F). 14 medlemmer (V) stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget sendtes derefter tilbage til *folketinget*, i hvis udvalg der var flertal for gennemførelse af lovforslaget i den skikkelse, det havde fået i landstinget.

Venstres udvalgsmedlemmer anfører i den afgivne erklæring, at de i princippet kan give tilslutning til, at spørgsmålet om de sønderjyske præstegårdsjorder løses, men at de under hensyn til, at de i landstingsudvalget efter fornyet henvendelse fra de sønderjyske menighedsråds repræsentanter førte forhandlinger er endt resultatløse, ikke kan tiltræde lovforslaget.

Det konservative folkeparti kan „efter den omtrent enstemmige protest fra de sønderjyske menighedsrådsforeninger, der påny er fremført under lovforslagets behandling i landstinget, endnu mindre end ved forslagets tidligere behandling i folketinget tiltræde dette.

Mindretallet mener iøvrigt efter en nærmere undersøgelse af sagen, at lovforslaget er *grundlovsstridigt*, i hvert fald overfor de menigheder, som ifølge grundbogen står som ejere af præstegårdsjorden, og skal derfor indstille lovforslaget til *forkastelse*“.

Ved den efterfølgende eneste behandling i folketinget begrundede partiernes ordførere nærmere deres stilling til lovforslaget, og *Jørgen Gram* (V) gav udtryk for, at hans modstand